

til Afsløsningen i Genhold til de Afsløsnings-commissioner, der efter denne Lov blive indrettede, at dette skulde afholde dem fra at begjere Afsløsning. Efter det Kjendskab, som jeg har til Sogneforstanderskaberne rundt omkring i Landet (En Stemme: I Jylland), rundt omkring i Landet, siger jeg, saa troer jeg at turde paastaae, at de dog aldeles ikke bestaae af slettere Mennesker end Folk i Almindelighed ere (Jespersen: Det har jeg heller ikke sagt!), og, naar der udvælges af hvert Sogneforstanderskab i ethvert Amt 2 Mænd, saa bliver der en saa rig Mængde til at vælge imellem, at det skulde dog være svært, at ikke enhver af Parterne kunde finde en paalidelig Mand, som de kunde stille til at være deres Boldgiftsmand eller Afsløsningsmand under den Sag, der skal forhandles. Fremdeles troer jeg ogsaa, at der slet ikke er saa stor en Mangel paa dygtige og paalidelige Mænd omkring i Landet, at nok Ministeriet vil kunne finde saadanne Formænd, som de Vedkommende kunne stole paa, og som i Forening med de af Sogneforstanderskaberne valgte Mænd nok ville kunne finde en passende Maade i Dverensstemmelse med ethvert Steds Leilighed og, saaledes som Forholdet stiller sig der, at faae Hovetiet afløst paa. Disse Betragtninger, som jeg hele Tiden har holdt fast ved, dem holder jeg fast ved endnu, og det vilde være mig et meget hjært Ønske at see opfyldt, hvis Thinget vilde komme til den Beslutning, at der kunde ad den nu anviste Vej gives og aabnes Huusmanden Udgang til at blive fri for de byrdefulde Præstationer, som han paa mange Steder endnu maa udrede.

Barfod: Jeg har længe og med inderlig Længsel imødeset den Dag, da Loven om Huusmandshovetiets Afsløsning skulde udkomme. Det er ikke længere siden end iforgaars, at jeg trostede en af Skjæbnen haardt rammet Huusmand med den nære Udfigt til nærværende Lov; men, kom nu Loven ud, og han saa kom til mig, saa kunde jeg ikke længere troste ham med den, men jeg maatte sige ham: Ja, Loven er kommen, men brug den ikke, eller hav idetmindste et Die paa enhver Finger, inden Du bruger den (Hysen). Jeg skal derfor slutte mig til de to ærede Rigsdagsmænd fra Bogense

(Jespersen) og fra Sæbye (Sørensen) med den Erklæring, at jeg er saa langt fra at ville see en Ulykke i, om nærværende Lov ikke udkom, saaledes som den nu er bleven, saa langt fra dette, at jeg endog — ja netop — vilde foretrække, at hverken denne Lov eller Loven om Gaardmandshovetiet udkom. Nævnlig kan jeg ikke nægte, at jeg er meget bekymret for denne Lov, og, skulde det paa nogen Maade kunne haabes, at nærværende Lov ikke udkom, vilde det glæde mig, og glæde mig endnu mere, dersom det maatte have til Følge, at da heller ikke Gaardmandshovetiloven udkom; thi jeg troer, at det vilde være farligt for den rolige og fredelige Stemning i Landet, hvis Gaardmandshovetiloven udkom, og ikke tillige Loven om Huusmandshovetiets Afsløsning (Escherning: Hør ham!); men farligst af Alt, og her siger maaskee den ærede Rigsdagsmand fra Svinninge ikke paany: Hør ham! farligere end alt Andet vilde jeg ansee det for, hvis de begge kom ud. (Escherning: Hør!)

F. N. Hansen: Jeg vil i Anledning af de Dittringer af Misillid til, hvorledes denne her foreliggende Lov, om den antages, vil blive anvendt, blot tillade mig at bemærke, at vi ere her Hundrede Mænd tilstede i Salen fra alle Landets Amter, lader os da gjøre hverandre det Løfte, at vi bestræbe os for, naar vi komme hjem til vore Communer, ogsaa at see Huusmand valgte til at være blandt deres Tal, om hvilke der staar i § 2, „at man skal udnævne to i samme District bosiddende Mænd“, da skulle vi nok see, at der vil blive valgt Mænd omkring i alle Amter, til hvilke Huusmændene kunne see hen med Tillid; der vil blive valgt Mænd ud af deres egen Klasse, og saaledes vil al den Mistro og angstelige Frygt, hvorom der nu har været saamegen Tale, visstelig i Gjærningen forsvinde og vise sig ikke at være andet end en tom Tanke (Hør!).

Gleerup: Den hele Discussions Gang opfordrer mig til kort at udtale mig. Jeg har stemt mod Gaardmandsloven, som for et Dieblit siden var under Behandling, men jeg stemmer for den Lov, vi nu forhandle, og det med fuldkomment Overlæg. Jeg troer nemlig, at baade Gaardmands- og Huusmandshovetiet ere i deres Natur saa be-